

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6465/2023
26.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Драгане Маринковић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Станић, адвокат из ..., против тужене Компаније „Дунав осигурање“ АДО, Дирекција за накнаду штете – Центар за накнаду штете II, Нови Сад, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3199/21 од 13.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 26.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3199/21 од 13.10.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3199/21 од 13.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву II 740/19 од 23.02.2021. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио обавезивање тужене да му на име накнаде материјалне штете исплати: због изгубљене зараде услед неспособности за рад за време лечења од 02.11.2014. године до 30.03.2017. године, укупан износ од 1.316.767,00 динара, са припадајућом каматом; због неоствареног чистог прихода услед смањене радне способности у виду капитализиране новчане ренте за период од 01.04.2017. године до 30.04.2019. године износ од 500.000,00 динара са припадајућом каматом и по 20.000,00 динара на име месечне ренте почев од 02. у месецу за претходни месец до исплате; због неоствареног чистог прихода услед смањене радне способности у виду месечне ренте почев од 01.05.2019. године па убудуће док за то постоје законски услови по 20.000,00 динара месечно, са припадајућом каматом.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3199/21 од 13.10.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и напред наведена првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да Врховни касациони суд о ревизији одлучи као о посебној по члану 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе и ради интереса равноправности грађана.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одбијен је тужбени захтев за накнаду материјалне штете у виду измакле користи, из разлога што тужилац није пружио доказе о приходима које је остваривао до штетног догађаја, као услова за утврђење добитка који је могао основано очекивати према редовном току ствари.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су нижестепени судови засновали своје пресуде, Врховни касациони суд је оценио да су оне у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда, по којима се накнада штете досуђује према конкретним, доказима поткрепљеним околностима, а не тврдњама о стицању прихода.

Приложена пресуда Врховног касационог суда Рев 971/2019 од 12.02.2020. године за основ има битно различито чињенично стање, пошто се односи на досуду изгубљене зараде када је доказано да је она фактички остваривана, иако је лице због губитка радне способности било 8 година инвалидски пензионер. У конкретном случају, ситуација је обрнута, пошто је тужилац радно способан, али није пружио доказе на који се тачно начин радно ангажовао након што му је на лични захтев престао радни однос, односно у којој висини је остваривао приходе пре штетног догађаја. Такође, пошто конкретне чињенице у сваком спору условљавају примену права, нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, због чега је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради новчане исплате тужилац је поднео суду дана 06.05.2019. године. Вредност предмета спора по члановима 28. и 29. Закона о парничном поступку износи 3.016.767,00 динара, што је према средњем курсу НБС од 117,97 динара за 1 евро у време подношења тужбе динарска противвредност 25.016,76 евра, па је на основу члана 413. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**